

Publieke versus Private Correctie

Biblical Discernment Ministries: Citaten

Vertaling door M.V.

“Sommigen denken dat als een christen over een leerstellig punt van mening verschilt met geschriften of publieke verklaringen van een ander christen - zonder dat er rancune of enig probleem is tussen hen als personen - hij verkeerd doet wanneer hij die verschillen publiekelijk formuleert, voordat hij de zaak privé bespreekt met de christen met wie hij het niet eens is. Dat is een misvatting. Eerst en vooral, er is geen onverzoende toestand tussen hen; zij verschillen gewoon. Ten tweede, er bestaat daarom geen zaak van kerkdiscipline. Ten derde, zelfs indien dit een zaak was van kerkdiscipline: de eerste partij schreef en sprak openbaar - hij bracht het voor de kerk en de wereld; hij sprak niet privé. Daarom is het even passend voor de tweede om even openbaar te schrijven en te spreken als de eerste deed, en dus dat hij weerlegt wat hij denkt een verkeerde interpretatie van de Schrift te zijn, en waarvan hij gelooft dat het schadelijk is voor de kerk wanneer hij dat niet zou doen” (*Handbook of Church Discipline*, p. 34-35).

“Veel kerkleiders voeden willens en wetens dodelijk vergif aan het Lichaam van Christus ... Religieuze leiders moeten aansprakelijk gesteld worden voor wat zij zeggen in boeken, tijdschriften, op de kansel, of op radio en televisie. Niemand kan er bezwaar tegen maken dat wat hij publiekelijk heeft geformuleerd, ook publiekelijk wordt geciteerd of in vraag gesteld. Als aan enige kerkleider immuniteit verleend wordt voor kritiek of correctie, dan was de geest van de reformatie tevergeefs en wij staan onder de onschriftuurlijke machtiging van een protestants papisme. Als hun leringen deugdelijk en bijbels zijn, hebben zij niets te vrezen van een factuele en schriftuurlijke analyse ... en als hun leringen in feite vals en gevaarlijk zijn, zullen zij die God en de waarheid liefhebben dankbaar zijn wanneer de dwaling ontmaskerd is” (Uit het voorwoord van *PsychoHeresy*).

“Valse leer is **niet** het onderwerp van Mattheüs 18 maar iets helemaal anders, en valt daarom niet onder de instructies die de Heer in deze passage gaf. Valse leer is **nooit** een private kwestie en moet **altijd** in het **openbaar** behandeld worden. In feite is veel van het Nieuwe Testament geschreven om publiekelijk valse leer te corrigeren ... Paulus weerstond Petrus in het bijzijn van allen voor zijn valse interpretatie van de wet waardoor hij zich niet associeerde met de gelovigen uit de heidenen (Gal. 2:11-14). In een tijd van massamedia, in het bijzonder de zogenaamde ‘christelijke’ televisie en radio, is de enige methode van publieke correctie van valse leer het schrijven van boeken en het geven van openbare toespraken, om de aandacht te vragen van het Lichaam voor de dwalingen die het hele Lichaam aantasten.

“Bovendien is wat leraren zeggen, in boeken, radio, televisie, enz., publiek domein, en als zodanig onderwerp van recensie, analyse en kritiek van elke soort. Ieder die openbare verklaringen doet die bedoeld zijn om er een groot publiek mee te bereiken, via boeken, radio, televisie, enz., hoort te weten dat hij verantwoordelijk is voor wat hij zegt, en dat hij daarvoor aansprakelijk is. Niemand hoeft iemand om permissie te vragen om iets te bekritisieren wat uitgebracht werd in een publiek forum. Het is niet nodig om eerst te praten met een schrijver of spreker om accuraat en fair te zijn wanneer men hem bekritisereert ... Als leden van het Lichaam hebben gefaald, dan zullen wij, indien wij hen liefhebben, hen corrigeren” (Febr. 1986, *CIB Bulletin*).